

Høringssvar til 2. runde-bekendtgørelser der udmønter aftalen om et tryggere dagpengesystem

Lønmodtagersiden i Ydelsesudvalget sender hermed sine bemærkninger til en ny række bekendtgørelser vedr. udmøntningen af aftale om et tryggere dagpengesystem:

Bekendtgørelse om selvforskyldt ledighed - ikrafttræden 1. juli 2017:

Til § 2, stk. 1-2 samt til § 3, stk. 1: Vi forudsætter, at det præciseres i vejledningen til bekendtgørelsen, hvad der menes med "kan give ret til supplerende dagpenge" i det nye månedsbaserede system.

Til § 26, stk. 3-4: Lønmodtagersiden ser gerne, at 185-timers-reglen kommer til at ligne karensreglen, hvorefter der ved opgørelsen af, om et bestemt antal timer er præsteret efter en given dato (her datoen for en karantænes virkning), tages udgangspunkt i, hvad medlemmet oplyser på sit dagpengekort sammenholdt med en efterfølgende kontrol via Indkomstregisteret – og ikke i en forholdsmæssig deling. Ved at udforme karantæne reglerne som karensreglerne sikres det, at de samme principper går igen i sammenlignelige situationer (hvor et medlem skal arbejde sig ud af en karens eller karantæne) og at administrationen kan lettes, bl.a. gennem automatisering.

*Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om en a-kasses pligt til at vejlede mv.
- ikrafttræden 2. januar 2017:*

Til ny § 23: Lønmodtagersiden vil gerne vide, hvordan en a-kasse forudsættes at blive bekendt med, at en kommune begynder en sag om tildeling af social pension eller har tildelt et medlem social pension, herunder om der (fortsat) er en indberetningspligt for kommunen. Hvis der ikke er en sådan pligt vil lønmodtagersiden opfordre til, at der etableres en kommunal pligt til indberetning via DFDG.

Til ny § 23 a: Se bemærkningerne til § 25, stk. 1, i vejledningsbekendtgørelsen nedenfor.

Bekendtgørelse om en a-kasses pligt til at vejlede mv. - ikrafttræden 1. juli 2017:

Til §§ 9-10: Reglerne om CV-frister (indlæggelse af CV og afholdelse af samtaler) skal udformes, så de er i overensstemmelse med reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dvs. "senest 2 uger efter tilmelding" i stedet for "inden 2 uger efter tilmelding".

Til § 25, stk. 1: Det vil ikke altid være muligt - før den forlængede ret til dagpenge udløber - at vejlede om et medlems samlede mulige yderligere forlængelse. Blandt andet fordi retten til forlængede dagpenge kan udløbe, inden nye timer, der kan ligge til grund for en yderligere forlængelse, er indberettet til Indkomstregisteret og tilskrevet beskæftigelseskontoen.

Lønmodtagersiden vil derfor opfordre til, at der tages højde herfor i udformningen af reglen, og at der kun bliver krav om vejledning i situationer, hvor det faktisk er muligt at vejlede.

Til § 26, stk. 1: Heller ikke her vil det altid være muligt at vejlede om, hvilket krav et medlem skal opfylde for igen at få ret til dagpenge.

Lønmodtagersiden vil derfor opfordre til, at sidste led i 26, stk. 1, udgår, og at reglen herefter affattes således: "Når et ledigt medlem ikke længere har ret til ydelser, fordi perioden med ret til dagpenge udløber, skal a-kassen vejlede om, hvordan medlemmet *kan få* retten til ydelser igen."

Kursiveringen er udtryk for en ændring ift. gældende regler.

Til § 31, stk. 3: Det fremgår af reglen, at a-kassen indstiller til slettelse. Dette er ikke rigtigt. A-kassen har nu selv afgørelseskompetencen.

Bekendtgørelse og vejledning om en aktiv beskæftigelsesindsats samt bekendtgørelse om selvforskyldt ledighed - ikrafttræden 2. januar 2017:

Til bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats

Til ny § 30 og ny § 48: Fremover skal et medlem have oplyst om manglende pasningsmulighed uden for institutionens åbningstid *inden* henvisning til et arbejde eller afgivelse af et tilbud, hvis medlemmet senere vil påberåbe sig manglende pasningsmulighed som en gyldig grund.

Det bør efter lønmodtagersidens opfattelse være sådan, at kun de medlemmer - *for hvem jobcenteret vurderer, at det er relevant* - skal spørges om denne oplysning. Hermed skal ikke *alle* ledige medlemmer give oplysningen. Og hermed bliver den administrative opgave også til at håndtere for jobcentrene.

For de medlemmer, som efter jobcenterets vurdering skal give oplysningen, er det vigtigt, at der bliver fastsat regler om registreringspligt og hermed pligt for jobcentrene til at dokumentere, at medlemmet har givet oplysningen. Herudover er det vigtigt, at registreringen af oplysningen indberettes til DFDG og vises for medlemmet på "Min side". Er der ikke sket registrering af oplysningen i jobcenteret, og siger medlemmet, at medlemmet har givet oplysningen til jobcenteret, forudsætter lønmodtagersiden, at medlemmet vil kunne påberåbe sig manglende pasningsmulighed som gyldig grund.

Endelig er det vigtigt, at der bliver fastsat regler om, at ovennævnte ikke gælder ved akut manglende pasningsmulighed, herunder v. sygdom hos børn mv., som det ikke er muligt at oplyse om på forhånd.

I forhold til både henvisning af arbejde og tilbud lægges der op til at fastsætte regler om, at jobcenteret og den ledige kan aftale en længere arbejds- eller transporttid.

Der er i dag ikke noget i vejen for, at et medlem kan tage imod et henvist arbejde med en længere arbejdstid end medlemmet er forpligtet til, eller kan sige ja til et tilbud, fx om uddannelse, som den pågældende ikke har pligt til at tage imod, fordi uddannelsen er på fuld tid. Men det er ikke noget, der er fastsat regler om – og det er ikke noget, man som sådan "aftaler".

Vi ser ikke behov for reglerne, som derfor bør udgå.

Til § 35: Lønmodtagersiden vil bede om, at det i § 35, stk. 1, nr. 1, præciseres, at jobcenteret alene fastlægger den videre jobsøgning for personer, der er omfattet af § 1, nr. 2-3, og at jobcenteret for

personer, der er omfattet af § 1, nr. 1, drøfter den videre jobsøgning med afsæt i de krav til jobsøgning der er fastlagt af a-kassen.

Lønmodtagersiden anerkender, at det er jobcenterets opgave at følge op på den lediges jobsøgning, drøfte forhold omkring jobsøgningen med den ledige, herunder komme med gode input til, hvordan jobsøgningen kan forbedres. Men det er ikke jobcenterets opgave at fastlægge krav til jobsøgningen som sådan. Sådan kan reglen imidlertid ses – og reglen lægger derfor op til usikkerhed om opgavedelingen. Dette har resulteret i sager, hvor medlemmet er blevet stillet over for *generelle krav* om jobsøgning fra jobcentre, som ikke altid er overensstemmende med de krav, der er fastsat af a-kassen. Dette er ikke hensigtsmæssigt og ikke giver ikke medlemmet oplevelsen af at stå over for et professionelt beskæftigelsessystem.

Til ny § 51: I dag fremgår det klart af reglerne i bekendtgørelse om selvforskyldt ledighed, at et medlem kan ophøre i et tilbud, hvis det skyldes, at medlemmet skal overtage et arbejde, som a-kassen eller jobcenteret har henvist til.

Lønmodtagersiden er uforstående over for, at der lægges op til en stramning af reglerne - og ser samtidig med bekymring på, at det nu er op til jobcenteret at afgøre, om det for et medlem kan hænge sammen at passe et tilbud samtidig med et arbejde, som medlemmet er blevet henvist til. De eksisterende regler fungerer efter vores opfattelse godt - vi ser derfor ingen grund til den stramning af reglerne der lægges op til.

Til ny § 144: Lønmodtagersiden forudsætter, at der bliver pligt til *straks* at indberette en afgørelse om, at et medlem ikke har haft pligt til at påtage sig et arbejde eller deltage i et tilbud, til a-kassen, så denne kan annullere en tidligere afgørelse om selvforskyldt ledighed over for medlemmet. Dette gælder også i situationer, hvor det er Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg der træffer afgørelsen.

Lønmodtagersiden forudsætter endvidere, at indberetningen sker til DFDG og sendes som wsrn – og at afgørelsen samtidig sendes i kopi til a-kassen.

Til bekendtgørelse om selvforskyldt ledighed:

Til ny § 14: Det er lønmodtagersidens opfattelse, at reglen i sin udmøntning har vist sig at favne over for meget - og derfor ikke bare bliver svær at administrere og vejlede om, men også bliver svær at forstå for medlemmerne.

Det er lønmodtagersidens opfattelse, at det er særlig vigtigt, at regler der kan føre til en sanktion i form af karantæne/gentagelsesvirkning er enkle og klare og ikke favner over så meget, at det bliver svært for medlemmet at forstå reglerne.

Reglerne om de andre gyldige grunde lever til fulde op hertil ved kort og klart at fastslå, hvad der gælder. Lønmodtagersiden vil derfor opfordre til, at reglen - som nu er sammensat af flere eksisterende regler - brydes op igen, og at hensynet til medlemmet og reglens forståelighed får lov til at veje tungest.

Til ophævelsen af § 32: Lønmodtagersiden forudsætter, at et medlem fortsat kan ophøre i et tilbud, hvis medlemmet bliver omfattet af en mindre intensiv indsats.

Reglen ophæves nu som gyldig grund, men flyttes ikke samtidig til bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Reglen er kun at finde i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - hvor den alene fastlægger, at der ikke er pligt til tilbud, hvis medlemmet er omfattet af en mindre intensiv indsats. Hermed ligger det implicit i reglen, at et medlem kan ophøre i et tilbud. Lønmodtagersiden vil opfordre

til, at reglen sættes ind i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats, så den er synlig for jobcentrene og står sammen med de andre ”overflyttede” regler, og at reglens rækkevidde fastlægges eksplicit.

Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om beregning af dagpengesats for lønmodtagere - ikrafttræden 2. januar 2017:

Til efter § 19: Det er lønmodtagersidens opfattelse, at der lægges op til "overadministration" ved at bede medlemmet om månedligt på tro- og love at oplyse, om medlemmet er forsørger eller ej til et barn bosiddende her i landet eller i et andet EU/EØS-land. For langt, langt de fleste medlemmer vil oplysningen jo være den samme fra måned til måned.

Det må i stedet være tilstrækkeligt, at a-kasserne indhenter denne oplysning fra medlemmet én gang, fx på ledighedserklæringen, og herefter løbende kontrollerer om der er sket ændringer (besked modtaget fra DFDG herom). Hvis medlemmet ikke er forsørger på tidspunktet for indsendelse af en ledighedserklæring, vil a-kassen selvfølgelig tage fat i medlemmet, hvis der pludselig er en besked om registrering af et slægtskab og medlemmet ikke har oplyst herom.

Vi lægger til grund, at der er oplysningspligt for medlemmet - også om slægtskabsforhold til børn og om børnenes ophold her i landet eller i andre EU- eller EØS-lande. Tager medlemmets børn ophold uden for Danmark, EU- eller EØS-lande, vil medlemmet selvfølgelig skulle oplyse herom som led i den almindelige oplysningspligt.

Forsørgerpligt og ophold for børn i et andet EU-/EØS-land "kan" dokumenteres ved blanket SED U005 og U006. Vi er usikre på, om der med "kan" menes "kan" eller "skal". Vi ser derfor gerne, at reglen udformes mere præcist for at undgå tvivl om, hvorvidt dokumentationen også kan ske på anden vis, fx via dokumentation fra UDK om udbetaling af børnefamilieydelse. Alternativt at dette præciseres i vejledningen til bekendtgørelsen.

Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode - ikrafttræden 2. januar 2017:

Til § 15: Et medlem skal kun indplaceres i den forlængede dagpengeret i forbindelse med den første forlængelse. Vi mener derfor, at § 15, stk. 1, nr. 2, skal omformuleres til: ”2) har ret til at forlænge dagpengeperioden efter § 20, stk. 1, og § 20 a.”.

Til § 20: Der er behov for en præcisering af, hvordan forlængelsen af den forlængede dagpengeret skal ske. Det fremgår ikke af reglerne, hvordan og hvornår uger tilskrives ydelsesperioden og referenceperioden inde i forlængelsen, når medlemmet får løntimer, der berettiger til yderligere forlængelse efter § 20, stk. 2.

Til 20, stk. 5: Der mangler regler om fleksibel forlængelse og omregning for deltidsforsikrede.

Lønmodtagersiden vil opfordre til, at der ikke rundes af, men rundes op - dette for at sikre, at medlemmerne faktisk får den forlængelse de er stillet i udsigt. Hvis man over for medlemmerne fastsætter regler om og italesætter forlængelsen derhen, at **1** præsteret løntime giver ret til en dagpengeforlængelse på **2** timer inden for **3** timer, er det problematisk, at der vil være medlemmer som på grund af en afrundingsregel vil opleve, at dette ikke er tilfældet. Særlig problematisk er det, at medlemmerne gentagne gange vil kunne opleve dette.

Eks: Hvis et medlem ved udløbet af sin ordinære dagpenget har haft 80 løntimer, vil medlemmet kunne få en forlængelse på $160 \text{ timer} / 37 = 4,3$ uger (afrundet til 4 uger). Hvis medlemmet i forlængelsen får indberettet yderligere 26 løntimer, vil medlemmet kunne få en forlængelse på $52 \text{ timer} / 37 = 1,4$ uger (afrundet til 1 uge). Har medlemmet i den sidste del af forlængelsen yderligere 8 løntimer, vil udregningen se sådan ud: $16/37 = 0,4$ (afrundet til 0 uger). Medlemmet vil i dette eksempel således samlet set gå glip af en forlængelse på 43 timer.

Til § 20 b: Det fremgår af § 20 b, dels at medlemmets opgjorte timer efter § 20 a nedskrives i forhold til medlemmets faktiske forbrug af dagpenge, dels at nedskrivningen vil ske med 18,5 timer for hver udbetalt dagpengeuge i den forlængede dagpenget. Dette hænger ikke helt sammen. Hvis der altid i en uge med en dagpengeudbetaling skal ske en nedskrivning med 18,5 timer vil det føre til, at et medlems opgjorte løntimer nedskrives med flere timer, end medlemmet har fået udbetalt dagpenge for i en uge.

Eks.: Et medlem har haft 29 løntimer i en uge. Medlemmet får udbetalt dagpenge for 8 timer i ugen. Medlemmets opgjorte løntimer nedskrives med 18,5 timer. Samme situation vil pr. 1. juli 2017 kun resultere i en nedskrivning på 4 timer.

Lønmodtagersiden vil derfor opfordre til, at medlemmets opgjorte timer efter § 20 a nedskrives i forhold til de faktisk udbetalte dagpengetimer i ugen, og at reglens 2. punktum derfor affattes således: ”For hver udbetalt dagpengeuge *med fuld ledighed* nedskrives de opgjorte timer med 18,5 timer.”. Ændringen er kursiveret.

Og endelig: For de deltidsforsikrede er det vel ikke de 18,5 timer ved fuld ledighed der nedskrives med, men 15 timer.

Bekendtgørelse om ret til efterløn for medlemmer, der har haft forsikrings- eller beskæftigelsesperioder i udlandet, i Grønland eller på Færøerne - ikrafttræden 1. juli 2017:

Til §§ 2 og 9: Lønmodtagersiden går ud fra, at der med ”beskæftigelseskravet” menes ”indkomst- og beskæftigelseskravet”.

Til § 10: I reglen tales der om opfyldelse af beskæftigelseskravet med arbejde fra udlandet, hvis medlemmet har haft ”26 ugers arbejde på fuld tid i Danmark”. Vi forudsætter, at der hermed menes 962 løntimer indberettet til Indkomstregistret. Det er vigtigt, at det i reglen præciseres, hvad der menes, da reglen ellers ikke bliver til at administrere.

Bekendtgørelse om overgang til efterløn samt beregning og udbetaling af efterløn - ikrafttræden 1. juli 2017:

Til § 5: Lønmodtagersiden opfordrer til, at gældende retstilstand, hvorefter man kan erklære ægtefælleudtræden, bliver beskrevet i bekendtgørelsens § 5. Dette med henblik på at sikre, at der ikke skabes usikkerhed om, hvorvidt der er sket en ændring i reglerne. Alternativt vil vi opfordre til, at stk. 2 udgår eller omskrives, så man kan se, at reglen kun vedrører gentagen udtræden af virksomheden.

Til §§ 7-11: Lønmodtagersiden anerkender, at man er bundet af loven ift. de hidtidige beregningsregler, men vil ikke desto mindre opfordre til, at man arbejder for at forsimple regelkomplekset og lade beregningen følge de nye beregningsregler, så beregningen også for denne gruppe sker på baggrund af de 12 bedste af seneste 24 måneder – blot suppleret med en regel om, at de medlemmer, der ikke kommer op på 82 pct. af dagpengesatsen ved en beregning, sikres en minimumssats på 82 pct., som i dag.

Til § 13: Det er lønmodtagersidens opfattelse, at reglen i § 13, stk. 2, er dækket ind af oplysningspligten i standardvedtægten - og at den derfor kan udgå her. Det samme gælder § 13, stk. 3, sidste punktum. Herudover vil den resterende del af § 13, stk. 3, (om vejledningspligten) evt. kunne flyttes til vejledningsbekendtgørelsen.

Til § 16: Det er lønmodtagersidens opfattelse, at der fremover ikke vil være behov for halvårserklæringer fra beskæftigede. Vi skal derfor opfordre til, at reglerne herom udgår.

Herudover vil vi gerne vide, hvordan reglerne om halvårserklæring for efterlønnere uden arbejde skal administreres? Skal der fx hver måned foretages en samkøring med Indkomstregisteret? Det vil være hensigtsmæssigt med en særlig udbetalingsbekendtgørelse for efterløn, jf. også nedenfor.

Til § 19: Der lægges op til, at medlemmer, der bor i et andet EU/EØS-land og skal have udbetalt efterløn, skal indsende efterlønskortet til a-kassen ”umiddelbart efter hver udbetalingsmåneds udløb”.

Lønmodtagersiden er uforstående over for, at denne gruppe af medlemmer skal indsende kort senere end alle andre medlemmer. Ift. medlemmer, der skal have udbetalt dagpenge, er der en indsendelsesfrist som skal sikre, at disse medlemmer kan få deres dagpengeudbetaling til tiden. Konsekvensen af en regel om indsendelse af efterlønskortet *efter månedens udløb* for en særlig gruppe af medlemmer vil være, at disse medlemmer aldrig vil kunne få udbetalt efterløn rettidigt, dvs. til sidste bankdag i måneden. Samtidig vil systemerne skulle håndtere 2 forskellige frister for indsendelse af kort - afhængigt af hvilket efterlønskort der er tale om, hvilket er komplicerende og fordyrende.

Realiteten er, at der i over 99 pct. af tilfældene for denne gruppe er tale om indsendelse af 0-kort. Da gruppen samtidig ikke kan bruge halvårserklæringer vil medlemmerne her skulle indsende kort måned for måned. Uanset hvornår denne gruppe indsender efterlønskortet, vil udbetalingen bero på medlemmets tro- og love-oplysninger på kortet, da der ikke foreligger Indkomstregister-oplysninger at kontrollere med. Dette ændres ikke med en senere indsendelse af efterlønskortet.

Lønmodtagersiden skal derfor opfordre til, at denne gruppe af medlemmer *enten* får adgang til at indsende halvårserklæringer *eller* bliver omfattet af de samme regler omkring indsendelse af kort som alle andre medlemmer, der skal have udbetalt efterløn og indsende efterlønskort.

Bekendtgørelse om efterlønbevis, udskydelsesreglen og skattefri præmie mv. - ikrafttræden 1. juli 2017:

Til §§ 6 og 7: I reglerne henvises der til bekendtgørelse om indkomst- og beskæftigelseskravet for lønmodtagere. Dette efterlader en række spørgsmål ift. hvad der kan medregnes og ift. ikrafttrædelses-problemstillinger.

I bekendtgørelse om indkomst- og beskæftigelseskravet kan bl.a. følgende dage/timer ikke længere medregnes, når der ikke er udbetalt løn for timerne:

- Søgne-/Helligdage (SH-dage) uden løn (mange medlemmer får udbetalt et beløb der er opsparet på en såkaldt fritvalgs-konto i forbindelse med SH-dage).
- Overenskomstmæssige fridage uden løn (mange medlemmer får udbetalt et beløb der er opsparet på en fritvalgs-konto i forbindelse med overenskomstmæssige fridage).

I reglerne om indkomst- og beskæftigelseskravet er SH-dage og de overenskomstmæssige fridage udgået ud fra en antagelse om, at de ikke har en selvstændig betydning, når indkomst- eller beskæftigelseskravet skal være opfyldt inden for en 3-årig periode. Denne antagelse holder imidlertid ikke ift. udskydelsesreglen og slet ikke ift. præmieoptjeningsreglerne, hvor fuld præmie forudsætter fuld

aflønning for samtlige timer inden for 3 år - og hvor SH-dage og overenskomstmæssige fridage derfor pludselig får stor betydning.

Herudover vil der opstå helt uacceptable ikrafttrædelsesproblemer.

Et medlem, der forud for 1. juli 2017 har brugt ovenstående timer til at opfylde 2-årsreglen, opfylder efter 1. juli 2017 ikke længere 2-årsreglen.

Et medlem, der har optjent ret til et antal skattefrie præmieportioner inden 1. juli 2017, mister en eller flere af disse, hvis timer, der tidligere har kunnet medregnes, ikke længere kan regnes med til optjening af præmie.

Lønmodtagersiden vil på det bestemteste opfordre til, at man undlader at henvise til dagpengereglerne for opfyldelse af 2-årsreglen eller optjeningen af timer til præmie, og at man i stedet fastholder de gældende principper i efterlønsreglerne.

Til § 7: I § 7 stk. 4, nævnes de 481 timer som betingelse for optjening af en præmieportion.

Da det nu fremgår ganske mange gange i reglerne, at en fuld månedsløn er 160,33 timer, og da $160,33 \times 3$ ikke giver 481, men 480,99, ville det være hensigtsmæssigt at få fastsat i reglerne, at der rundes af til 481 timer.

Bekendtgørelse om fradrag i efterløn for pensioner mv. - ikrafttræden 1. juli 2017:

Da bekendtgørelsen handler om andet end pensioner vil vi opfordre til, at bekendtgørelsen blot hedder ”Bekendtgørelse om fradrag i efterløn”.

Det er et generelt ønske, at der udstedes en *udbetalingsbekendtgørelse* for efterløn (som der også er udstedt en udbetalingsbekendtgørelse for dagpenge), og at bl.a. reglerne om fradrag i efterlønnen samles i en sådan bekendtgørelse. Reglerne er ikke identiske med reglerne om fradrag i dagpengene.

Det er lønmodtagersidens opfattelse, at en særskilt udbetalingsbekendtgørelse vil lette administrationen af reglerne.

Til § 17: Formålet med reglerne om lempet fradrag var at gøre det mere attraktivt for en efterlønsmodtager at tage et lavtlønsarbejde. Derfor skulle der fradrages et mindre antal timer end en times efterløn pr. arbejdet time.

For en efterlønsmodtager, der i den pågældende måned ikke er omfattet af lempet fradrag, vil der kunne modtages efterløn for fx 15 efterlønstimer, hvis han arbejder 145,33 timer. Nu lægges der imidlertid op til, at den pågældende slet ikke kan få efterløn for den pågældende måned.

Lønmodtagersiden har hele tiden opfattet reglen, som nu er udmøntet i bekendtgørelsens § 17, stk. 6, som en regel om, at det lempelige fradrag ikke kan bruges, når antallet af arbejdstimer overstiger 128 på en måned (selv om der fortsat måtte være ret til lempeligt fradrag) - ikke som en regel om, at der *slet ikke* kan modtages efterløn, hvis antallet af arbejdstimer overstiger 128. Hermed bliver der jo reelt tale om en ny form for ”mindsteudbetalingsregel”.

Lønmodtagersiden mener ikke, at udmøntningen ligger inden for formålet med reglen og lovens § 74 e.

Hvis reglen fastholdes vil det føre til en urimelig forskelsbehandling af medlemmer alt efter om de ligger over/under grænsen på de 36.840 kr., og under/over 128 timer - og yderligere hvornår på året/hvilken måned de arbejder.

Lønmodtagersiden vil derfor opfordre til at sikre, at medlemmerne fortsat kan få lempet fradrag - og fortsat kan modtage efterløn efter de almindelige regler, hvis de ikke opfylder betingelserne for at få lempet fradrag.

Ift. § 17, stk. 2, vil vi opfordre til, at det præciseres, hvordan beregningen skal ske, hvis der er flere arbejdsforhold med en lav timeløn.

Vi vil endelig opfordre til, at § 17, stk. 3-5, udgår, da administrationen her vil ske på baggrund af oplysninger i Indkomstregisteret. Der er derfor ikke længere behov for reglerne.

Bekendtgørelse om særlig lånemulighed i forbindelse med uddannelsesløft - ikrafttræden 1. juli 2017:

Lønmodtagersiden mener, at der bør fastsættes en overgangsregel om, at medlemmer, der er begyndt at modtage lån forud for 1. juli 2017, skal have omregnet deres lånebeløb med en faktor 4,33, så beløbets størrelse bliver tilpasset månedsudbetalingen. I den forbindelse bør man også tage stilling til, om der skal foretages ændringer i medlemmets lånedokument som følge af omregningen.

Til § 4, stk. 4: Efter bekendtgørelsens § 4, stk. 4, kan der ikke udbetales lån på dage, hvor en række nærmere opremsede forhold finder sted. Det fremgår ikke klart, hvordan denne nedskrivning af lånet skal foretages.

Lån efter bekendtgørelsen udbetales ikke i dage eller i timer, men som et fast månedligt beløb. Det bør fremgå af § 4, hvordan lånebeløbet skal nedskrives, når der fx foreligger sygdom eller ferie. Det kunne fx fremgå, at lånet nedskrives forholdsmæssigt i forhold til antallet af hverdage i måneden.

Bekendtgørelse om standardvedtægt for anerkendte a-kasser med bilag og vejledning - ikrafttræden 2. januar 2017:

Lønmodtagersiden ser gerne, at den standardvedtægt, der skal træde i kraft 1. juli 2017, udstedes snarest, således at a-kasserne kan indrette deres administration og få behandlet eventuelle vedtægtsændringer i god tid inden ikrafttrædelsen. Lønmodtagersiden noterer sig, at det er muligt at udstede reglerne i alle de andre regelsæt nu – dette må således også være muligt ift. standardvedtægten.

Til § 10, stk. 2: Lønmodtagersiden er uforstående over for, at der lægger op til, at medlemmet fremover skal betale medlemsbidrag, ATP og evt. efterlønsbidrag månedsvist eller kvartalsvist *forud* - og ikke længere kan betale *bagud*. Ændringen vil føre til, at der vil være medlemmer, der i dag betaler kontingent bagud, der vil opleve at komme til at betale ”dobbelt” kontingent én gang.

Lønmodtagersiden vil opfordre til fortsat valgfrihed for de enkelte a-kasser og hermed til, at betalingen kan ske som hidtil - *enten* forud eller bagud.

Til vejledningens § 6: Det ser ud som om, at der i vejledningen lægges op til ”valgfrihed” ift. frister for udmeldelse, mens der i § 6 i bilag 1 lægges op til, at der er faste frister. Vejledning og regler stemmer således ikke overens.

Bekendtgørelse om revision af de anerkendte a-kasser - ikrafttræden 2. januar 2017:

Det er lønmodtagersidens generelle opfattelse, at der *igen* lægges op til at vælte en lang række nye opgaver over på a-kassernes revisorer med øgede revisionsudgifter for a-kasserne til følge. Vi mener ikke, at det er den rette vej at gå.

Til § 11, stk. 3: Vi mener, at den del af reglen, der handler om, at STAR skal kunne angive en nærmere bestemt arbejdsmetode, skal udgå. Vi mener ikke, at STAR skal angive a-kasserne detaljerede arbejdsmetoder, som kan påføre dem ekstra omkostninger.

Det er samtidig uklart, hvor langt revisors forpligtelser rækker, fx set ift. den nye § 14. Det er fx uklart, om der er tale om totalkontroller, hvor samtlige opslag kontrolleres, eller om der er tale om stikprøvekontroller. Dette må som minimum præciseres. Generelt er det vores opfattelse, at revisor som udgangspunkt alene skal kontrollere, at der er betryggende procedurer i a-kassen, og at a-kassens IT-systemer mv. er indrettet, så der kan administreres efter reglerne. Ikke at revisor skal kontrollere *alle* enkeltsager eller opslag, medarbejder-tilladelser og fuldmagter mv.

Endelig er der i dag mulighed for dispensation fra revisor-kontrol af alle opslag, hvis det er dokumenteret, at det systemmæssigt kun er muligt at slå op på egne medlemmer. En sådan dispensation skal fortsat være mulig. Vi ser samtidig gerne muligheden regelfæstet.

Med venlig hilsen

